

מ"ת 51086/03/17 - מדינת ישראל, עו"ד יפעת פנחסי נגד מוהנד (מאסהר) סרחאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 51086-03-17 מדינת ישראל נ' סרחאן(עציר)

בפני כבוד השופטת נאוה בן אור
המבקשת
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
עו"ד יפעת פנחסי
נגד
המשיב
מוהנד (מאסהר) סרחאן (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד סנא ח'יר

החלטה

המבקשת מייחסת למשיב עבירה של שוד בנסיבות מחמירות (סעיף 402(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977).

1. על פי המתואר בכתב האישום, ב-2.3.2017 בסביבות השעה 15:20, צעדה גב' לורנס בולנג (להלן: **המתלוננת**) באזור בית הקברות בהר הזיתים בירושלים, לכיוון רחוב מעלה השלום. המשיב ואדם נוסף, שזהותו אינה ידועה למבקשת, התקרבו אל המתלוננת, וכשהיו מאחוריה משכו את התיק שנשאה על גופה, ודחפו אותה. כתוצאה מן הדחיפה נפלה המתלוננת ונחבלה בראשה, אך המשיכה לאחוז בתיקה. המשיב והאדם הנוסף הוסיפו למשוך את התיק מן המתלוננת השרועה על הקרקע, עד שנקרעה רצועת התיק והוא נשמט מידיה. השניים נטלו את התיק ונמלטו מן המקום. כתוצאה מן האירוע נגרם למתלוננת חתך בקרקפת באורך 1.5 ס"מ, והיא נזקקה לתפרים. בנוסף נחבלה בכתפה ובזרועה.

2. ב-23.3.2017, עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להארכת תנאי השחרור בהם שוחרר המשיב מן המעצר במהלך ימי החקירה, עקב השתלשלותן של נסיבות שלא זה המקום לפרטן. הוסכם כי כך יעשה עד להחלטה אחרת ונקבע דיון ל-19.4.2017, על מנת לאפשר לבאת כוחו של המשיב ללמוד את חומר החקירה ולבחון את עמדתה ביחס לתנאי השחרור שהושתו עליו, ובכללם מעצר בית מלא בבית סבו שבסילואן, בפיקוח הסב והאם.

אלא שב-9.4.2017 נעצר המשיב על ידי המשטרה כשהתברר שעזב את בית הסב והלך לשחק כדורגל. המבקשת שבה ופנתה לבית המשפט ובקשה עיון חוזר בהחלטת השחרור. בדיון שהתקיים ב-12.4.2017 (במהלך פגרת הפסח) לפני כב' השופטת ת' בזק-רפפורט נקבע, כי לנוכח הנסיבות "שונתה נקודת האיזון" וכי לא ניתן להצדיק את המשך שחרורו

של המשיב בתנאים של מעצר בית עד לדיון שנקבע לפני. את החלטתה נמקה כב' השופטת בזק-רפפורט בכך שהגם שאין המדובר בהפרת תנאים הכרוכה בביצוע מעשה עברה נוסף, חומרתה בסמיכותה הרבה למועד השחרור וכי על כן לא ניתן לתת אמון במשיב כנדרש לשם מעצר בית, כפי שאין ליתן אמון במפקחים. משכך, הורתה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת. לדיון שנקבע מראש לפני הגיע, אפוא, המשיב, כשהוא עצור.

3. בדיון שלפני, שהיווה, בהתחשב באמור לעיל, דיון בבקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, טענה באת כוחו לחולשה בראיות, המצדיקה, לטעמה, את שחרורו של המשיב לאלתר. לחלופין סברה כי יש להיעזר בשירות המבחן ולהורות על תסקיר מעצר בטרם יוחלט סופית בבקשה.

אדרש, אם כך, תחילה, לחומר הראיות.

4. אתחיל בעדות המתלוננת. זו העידה, כי ראתה שניים המגיעים לכיוון הליכתה והחליטה לשנות כיוון ולרדת במדרגות הנמצאות במקום האירוע, במקום לעלות בהן. השניים הגיעו מאחוריה ומשכו את התיק שלה. האירוע התרחש במהירות, ופרטיו מופיעים בכתב האישום, כמתואר לעיל. המתלוננת הוסיפה כי הייתה שם אישה שאינה מוכרת לה, שצילמה את החשודים אולם אין היא יודעת אם עדת הראייה ראתה את כל האירוע. המתלוננת נשאלה על תיאור החשודים במעשה והשיבה כי לאחד היה כובע גרב על הראש בצבע כהה, והוא הנמוך מבין השניים. עוד הוסיפה כי אינה זוכרת מה לבש, "בין חום ללבן". השני היה גבוה יותר ומלא יותר, היה לו "קפוצ'ון" על הראש והיא חושבת כי הקפוצ'ון היה בצבע בהיר יחסית. המתלוננת נשאלה אם תוכל לזהות את אלה שתקפו אותה והשיבה כי יכול להיות, אולם אינה בטוחה במאה אחוז. היא סירבה למסדר חי אולם הסכימה למסדר תמונות. בסופו של דבר לא נתבקשה לזהות, שכן כעולה מתיק החקירה ההתרשמות הייתה כי אינה מסוגלת לכך.

5. כפי שמסרה המתלוננת בהודעתה, לזירה נקלעה אישה נוספת, תיירת מברזיל. לדבריה סיירה באזור הר הזיתים והבחינה "בשלושה אנשים הולכים מכות". מיד כשהבחינה בכך החליפה את עדשת המצלמה שלה לכזו המצלמת לטווח רחוק. מאחר שפעולת ההחלפה דרשה זמן מה, הספיקה לצלם שניים במנוסתם. את המתלוננת צילמה רק לאחר האירוע. בכל הנוגע לתיאור התוקפים אמרה, כי האחד לבש מעיל כהה עם פס אפור על הכתפיים, ג'ינס כחול בהיר ונעליים בצבע חום כהה, כובע שמש שחור של "אנדרארמור" והיה לו תיק אפור על הגב. האחר לבש מעיל שחור, ג'ינס כחול כהה, נעליים בצבע שחור עם שני פסים לבנים וסוליה לבנה. גם הוא חבש לראשו כובע שמש שחור של "אנדרארמור". לדבריה, הבחור השני הוא שברח עם תיקה של המתלוננת. התיירת התקרבה למתלוננת, שהייתה חבולה וירד ממנה דם. המתלוננת לא רצתה שתוזעק משטרה משום שסברה כי תלונתה לא תטופל, אולם התיירת ואנשים נוספים שנקלעו למקום חשבו אחרת והמשטרה הוזעקה.

6. המשיב, שנעצר על פי צו לאחר שזוהה כאחד מבין שני האנשים שצולמו על ידי התיירת, נחקר והודה כי הוא אכן נראה בתמונה (ראו הודעתו מ-3.3.2017). עם זאת טען, כי לא עשה דבר, כי סתם הלך "רגיל" ברחוב וכי אינו יודע היכן צולמה התמונה. עוד טען, כי בשעה 14:00 יצא מפגישה בתחנת משטרה עם איש השב"כ ושמו סמאח, לקח מונית ונסע לסילואן (אירוע השוד, כזכור, התרחש לאחר השעה 15:00, באזור בית הקברות בהר הזיתים). בשלב זה הוצגה התמונה שנית למשיב והוא שב ואישר כי המדובר בתמונתו שלו, אולם הוסיף "אבל אני לא עשיתי כלום". להערת החוקר

לפיה לא טען כלפיו שעשה משהו אלא רק שאל אם זה הוא, חזר בו מעמדתו והכחיש כי המדובר בתמונתו. המשיב לא סיפק הסבר מדוע חזר בו ונותר בהכחשתו. בהודעה נוספת, מ-5.3.2017 טען כי אינו יודע מי בתמונה האמורה. בחקירות מאוחרות יותר שמר על זכות השתיקה או הכחיש, באופן לקוני, חשדות שיוחסו לו.

פרטי הלבוש שנתפסו ברשות המשיב תואמים את פרטי הלבוש שמסרה עדת הראייה ביחס לבחור שברח עם התיק, היינו מעיל שחור, מכנסי ג'ינס בצבע כחול כהה, כובע מצחייה שחור של חברת "אנדראמור" (שהמשיב אישר בהודעתו מ-3.3.2017 כי חבש לראשו ביום האירוע) ונעליים בצבע שחור עם פסים לבנים.

עוד יש לציין כי מדו"ח איכון ראשוני למשיב עולה כי ביום האירוע, בשעה 15:20, אוכן הטלפון שלו בהר הזיתים ואילו כעבור כעשר דקות אוכן ברובע היהודי, באזור ישיבת הכותל.

7. לנוכח המפורט לעיל, מסקנתי היא כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה לביסוס כתב האישום. עדת הראייה, שכבר העידה בעדות מוקדמת, צילמה את שני הבחורים שלפי עדותה תקפו את המתלוננת. המשיב אישר כי הוא מופיע באחת מן התמונות וכך קשר עצמו לאירוע. חזרתו מן האישור אינה מוסברת, ותגובתו האינסטינקטיבית והמחשידה לשאלת החוקר אם המדובר בו הייתה "כן, אבל אני לא עשיתי כלום". מיד לאחר מכן חזר בו מאישורו שהמדובר בתמונתו. גרסתו לעניין מקום שהותו בזמן האירוע מופרכת הן בתמונה והן באיכון. פריטי הלבוש שנתפסו ברשות תואמים לחלוטין לתיאור שמסרה עדת הראייה.

8. קיומן של ראיות לכאורה מבסס גם עילת מעצר, שהרי מדובר בעבירת שוד אלימה, שבוצעה בצוותא.

על אחת כמה וכמה, שהמשיב, ששוחרר, כאמור, עם סיום החקירה (ונסיבות שחרורו מפורטות בהחלטתו של כב' השופט א' דורות בהחלטתו בעמ"י 17-03-36879 מ-17.3.2017), נמצא מפר את תנאי השחרור זמן קצר לאחר מכן. עיון בתיק החקירה שנפתח בגין הפרת התנאים מעלה, כי משהבחין בשוטר שזיהה אותו במגרש כדורגל ברח לביתו והשים עצמו ישן. לטענתו כלל לא יצא מן הבית. סבו, שאמור היה לפקח עליו, טען גם הוא שהמשיב היה בבית ולשאלת החוקר אם הוא בטוח בכך השיב "אני לא רוצה להיות שקרן, הוא היה בבית עד לפני 10 דק', רבע שעה, עד חצי שעה לפני שהגיעו השוטרים". האם, המשמשת אף היא מפקחת (לחלופין), לא הייתה נוכחת בבית בעת יציאתו של המשיב. קשה לראות בסב מפקח של ממש בנסיבות אלה, ואילו התנהלותו של המשיב עצמו מלמדת כי אין ליתן בו אמון - הן בכל הנוגע לעצם ההפרה והן בשים לב להתנהלותו משהבין כי נתפס.

המשיב אמנם צעיר - בן 18 ומספר חודשים, ואין לחובתו הרשעות קודמות. אולם מכלול הנסיבות, מעורבותו בעבירת השוד המעידה על מסוכנות כשלעצמה, והפרת תנאי השחרור זמן קצר לאחר ששוחרר, כל אלה יש בהם כדי ללמד כי חלופת מעצר לא תסכון.

אני מורה אפוא על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

המזכירות תמציא את העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ז, 20 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.